

El Lluitador

Portantveu de la Federació A. S. O. de Banyoles

De tots els articles en son
responsables llurs autors

|| Preu: 15 cts.

| No es tornen els originals
Redacció: D. Pastora, 19

Després de la Victòria.

L'editorialista de la secció política d'un rotatiu barceloní de dreta, es pregunta estranyat, com és possible que les Esquerres hagin pogut assolir arreu de Catalunya un triomf tan esclatant, i no comprèn com el poble català, que en les eleccions a Diputats a Corts inicià —segons ell— una marcatendència a decantar-se a la Dreta, ara hagi canviat de parer tornant altra volta a l'esquerra.

Després de molts esforços mentals, aquest mateix editorialista arriba a la conclusió encertada, de que aquest marcadíssim triomf ha estat degut a la força que pels partits esquerrans representava la seva sòlida connexió entre ells. Exactament el que nosaltres asseguràvem dies enrera.

Parlant de la desfeta de les eleccions a Diputats al Parlament de la República deiem que aquesta desfeta fou deguda, sens dubte, a que els partits esquerrans, anteposaren amb una inconsciència suïcida els seus interessos de partit als interessos de la col·lectivitat, i d'aquesta forma, dividits, disgregats, tirant cada un pel seu cantó, els fou impossible fer front a l'allau que les dretes unides, representaven, i el resultat, senzillament, fou catastròfic per aquells.

Hi ha, encara, un altre factor, diu el mateix editorialista, desde les columnes del «diari dels morts» i aquest factor es la coacció. Hi pot haver més cinisme? Les Dretes, gosen parlar de coacció? Si en moltes contrades de Catalunya, particularment en els llocs rurals triomfaren les dretes en les penúltimes eleccions, a què fou degut, sinó a les innombrables coaccions de que ara acusen a les esquerres? El dia 14, prou provaren de posar en joc aquest mateix sistema, però el poble, allixonat, i donant mostra del seu alt esperit cívic i patriòtic, desfeu la maniobra. Tots els homes lliberals i rectes, estaven a l'aguait i al que provava de coaccio-

nar o de comprar vots, ja tenia, automàticament, l'as de bastos fent-li pessigolles per l'esquena...

Concretant-nos estrictament a Banyoles, veiem com les dretes, abans del dia 14 no amagaven la satisfacció que sentien creient veure fracassades les gestions que, febrosament portaven a cap els partits esquerrans per arribar a un perfecte acord i presentar-se a la palestra units estretament baix un comú ideal. «El Banyolí», al veure realitzada aquesta unió, la tracta despectivament i diu, entre moltes altres incongruències: «Nosaltres tenim el ferm convenciment de que, el poble de Banyoles els hi sabrà donar la repulsa que es mereixen, donant una victòria esclatant a la que nosaltres presentem amb la denominació d'«Unió de Dretes». Com podrien haver-la titolat, més oportunament «Unió de Senyors que només els interessin les Processons». En canvi, la resposta, ha estat diferent de la que ells asseguraven. I no, precisament perquè no haguessin fet us, de la coacció. Aquesta, fou tan extensa, que, si no han guanyat, ha estat ben bé perquè Déu, amb més claretat de criteri que els «Senyors de les processons» ha comprès que la religió no hi ha d'anar a fer res a Casa-Ciutat, i els ha fet perdre,

Com que per mostra, n'hi ha prou amb un exemple; explicarem un fet ocorregut en el col·legi instal·lat en la Plaça de la Font. Era ben entrat el matí, quan entrà una velleta molt coneguda de Banyoles, que capta de porta en porta sola i desamparada. En canvi, per anar a votar, i no precisament per l'Esquerra, anava acompanyada d'un estol de senyorettes conegudes per la seva neta filiació dretana. Ja ho veieu. Per anar a captar, sola, i pot ésser despedida amb un «Déu vos ampari...» i per anar a emitir el vot, amb un magnífic acompanyament. També, si el cas convingués, podríem ci-

tar alguns noms d'individus que reberen 20 i 25 pessetes pel seu vot. Aquests mateixos individus es vendrien l'ànima, si en tinguessin, per un plat de mongetes amb llomillo.

Es per això que han tret aquest vols, degut a l'abundor de pobres d'esperit que encara, desgraciadament, n'existeixen per tot arreu.

Que la lliçó que han rebut els aprofiti. I ara no podem fer més que desitjar al nou Ajuntament una bona actuació i fer-ne dignes de la confiança que els ciutadans els hi han otorgat, en bé dels obrers, del poble, i de Catalunya.

R. del CASTELL.

Resposta adequada.

Contestant als senyors firmants del manifest Socialista Obrer local, millor dit, als disidents de les forces obreristes i socialistes locals, els direm que a Banyoles ens coneixem tots i que, abans de tractar-nos de comparses com feu, recordeu-vos que vosaltres no sou més que uns ambiciosos i uns semi-analfabets. No és que haguem claudicat de la nostra condició d'obers dignes i conscients dels nostres deures sindicals, no. És que nosaltres, donant-nos compte de la transcendència de la passada lluita electoral, compreguem la necessitat d'anar coaligats amb les esquerres, precisament per donar la batalla a les dretes reaccionàries i aixafar-les, com així ha succeït. Hauria estat així, de haver pactat amb vosaltres, que no representeu a ningú? «Què hi fareu a la casa comunal, si sortiu elegits?» diu vosaltres en dit manifest. Doncs, senzillament, procurar fer-nos mereixedors de la confiança que els obrers ens han donat i procurar vetllar pel compliment de les lleis laiques, socials i agràries existents i venideres, cosa que vosaltres no hauríeu fet mai, perquè entre mig de vosaltres teniu algun element massa gastat i, creieu-nos: les lluites d'avui reclamen joventut, honradesa i esperit de sacrifici.

En quant a l'«Aliança obrera contra el feixisme» assabentem que fa prop d'un mes que la nostra Federació va trasmetre la seva adhesió degudament avalada pels segells de les entitats que la componen, junt amb la firma dels companys que formen el Comitè.

I prou per avui que massa apesarat estareu amb els vostres ridículs 22 vots i la factura de l'impressor de tantes fulles, manifestos i candidatures.

Resumint, un desengany més. afegit als molts que ja porteu.—UN de la COLLA,

Desconeixen la vergonya.

Ens han dit uns nostres companys de Mas-Usall i Càn Puig, que a la vigília de l'enterrament dels cavernícoles de la nostra ciutat varen passar per llurs cases a la recerca de vots, un individu molt gran de talla, i pel que es veu molt petit de modals, acompanyat d'un pobre noi fill d'un ric pagès del terme. La seva propaganda es basava, després de tirar unes floretes als homes que formaven la nostra candidatura, en la qüestió de la llum elèctrica, que s'està acabant d'instalar en dits veinats. No va parlar mai, però, de què el fluïd que els suministrarien seria pagant. El més bó del cas es que en algunes cases que varen entrar descaradament, varen trobar-se, després d'haver sortit ells, que els mancava quelcom,

Els nostres companys, davant aquest cas, s'abstingueren de donar-los la paga que es mereixien, demostrant-los hi així que tenien més seny i sentit comú que ells bona criança.

Advertiment.

Considerem que es d'una vilesa repugnant l'atac a traïció a qualsevol persona. M'han assabentat que hi ha algú a qui no plau gaire la meva actuació ni la meva manera de pensar, i no atrevintse a dir m'ho a la cara, propaga que soc un «matón» i un pistolero de «armas tomar».

Si no fos que sempre he considerat l'insult i la violència com a mitjans indignes i de baixa cultura per arreglar les qüestions personals, els hi contestaria amb arguments força contundents, però, encara que no ho faci ara, com que la paciència humana té un límit, i la meva també, els adverteixo tinguin més cura amb les paraules, doncs em veuria obligat, a desgrat meu, a portar la qüestió en un altre terreny, que no seria pas gens agradable per ambdues parts.

R. ESTARTUS. (R. del Castell).

El programa municipal de la U. S. C.

1. Autonomia política-administrativa dels Municipis.
2. Expropiació forçosa per a ser veis d'utilitat pública i a base de la capitalització del cinc per cent de la riquesa declarada.
3. Municipalització de tots els serveis de caràcter públic, i mentre així no sigui, fiscalització de totes les empreses de caràcter públic pels seus serveis.
4. Independència absoluta entre les Hisendes locals i les de la Generalitat i de l'Estat.
5. Govern per Consell obert als municipis no superior a 500 habitants; per reunió plenària del Consistori a tots els Municipis no superiors a 20.000 habitants i govern per Comité executiu i assemblea municipal trimestral per als Municipis superiors a 20 000 habitants.
6. Elecció dels alcaldes pel Consistori.
7. Responsabilitat dels alcaldes regidors davant dels tribunals de justícia.
8. Renumeració dels alcaldes dels Comitès executius en poblacions superiors a 5000 habitants. Renumeració temporal dels regidors durant les Assemblees municipals trimestrals.
9. Una municipalitat, un districte electoral.
10. Iniciativa popular.
11. Cessació del càrrec de regidor per expulsió del partit pel qual fou elegit o per canvi de partit polític, i facultat del partit que representava de nomenar un altre regidor al seu lloc.
12. Impost progressiu sobre la renda.
13. La contribució territorial urbana, impost municipal.
14. Impost de la plus-vàlua en el seu grau màxim.
15. Impost progressiu sobre solars sense edificar en les zones poblades, fins arribar a la confiscació d'aquells si en un termini prudencial d'anys no han estat edificats.
16. Impostos especials al comerç i a la fabricació, al luxe, al vici en totes les formes i al privilegi en general.
17. Impost de publicitat comercial.
18. Supressió de tot impost o taxa que directament o indirectament gravi els articles de menjar beure i cremar.
19. Supressió de l'impost d'inquinat als lloguers inferiors a 151 pessetes mensuals, a Barcelona, o a la quantitat proporcional als altres pobles de Catalunya.
20. Supressió dels drets de trasllat de domicili pels lloguers inferiors a 151 pessetes mensuals, a Barcelona o a la quantitat proporcional als altres pobles de Catalunya.
21. Supressió de tot gravamen a l'edificació de les cases barates i a les de lloguer inferior a 151 ptes. o quantitat proporcional.
22. Supressió de tot gravamen nociu al treball útil i a l'exercici de professions liberals.
23. Banc municipal per a caixa d'estalvis i operacions de crèdit i guarderia de dipòsits de lloguers i els exigits per les companyies de subministres públics.
24. Socialització de tots els organismes de crèdit popular, caixes de pensions i estalvis pertanyents a empreses privades o mixtes.
25. Obligació, fins i tant no s'arribi a la socialització, de publicar els estats de moviment i inversió de capitals, de totes les caixes d'estalvis i de pensions, sense excepcions de cap mena.
26. Anul·lació del sistema actual de construcció de cases barates, per a construir grans edificis d'acord amb la política normal del terreny.
27. Assistència de medicina general i maternal a domicili.
28. Institucions de lactància i d'ajut consell a les mares necessitades.
29. Participació intensiva municipal en l'ensenyament primari, tècnic i professional.
30. Colònies de vacances, jardins d'infants. Alimentació dels nens pobres.
31. Llars per a orfes, vells i invàlids, i prohibició absoluta de la mendicitat.
32. Creació de biblioteques municipals i ajut a les societats particulars no confessionals, de cultura i esport.
33. Supressió absoluta de subvencions a entitats i obres de caràcter eclesiàstic o confessional.
34. Laïcització integral de tots els serveis municipals.
35. Lluita metòdica contra les malalties infeccioses.
36. Destrucció dels barris i les cases insolubres.

37. Construcció dels Municipis de barris higiènics i econòmics.

38. Construcció d'una xarxa orgànica de metres, a Barcelona, per a facilitar el descongestionament del centre i l'expansió de la ciutat als punts extrems.

39. Ajut efectiu a les Cooperatives de construcció.

40. Instal·lació obligatòria del bany domiliari i de W. C.

41. Fiscalització dels preus i qualitat dels queviures.

42. Política de proveïment de queviures, mitjançant l'ajut a les Cooperatives de consum.

43. Revisió periòdica dels lloguers, per tal d'ajustar-los a un tipus equitatiu de renda, calculat amb la resta del major.

44. Inspecció domilicària amb l'intervenció de comissions de llogaters elegides pels veïns.

45. Reglamentació de la construcció que faci favorable a l'higiene, l'habitabilitat i la urbanització i l'embelliment de la ciutat.

46. Augment dels espais lliures (places i parcs).

47. Preparació tècnica professional de tots els funcionaris a base de l'assistència a l'Escola d'Administració pública.

48. Drets passius, jubilació, invalidesa i altres drets d'assistència social, per a tots els funcionaris públics.

49. Dret sindical per als obrers i empleats municipals.

50. Treball setmanal màxim de 36 hores.

51. Salari mínim vital periòdicament ajustat al cost de la vida.

52. Iguals condicions de salaris i horari per a les empreses de serveis públics i totes aquelles que treballin amb o per el Municipi.

53. Reglamentació estricta de les condicions d'higiene i seguretat dels llocs de treball.

54. Inspecció rigurosa dels llocs de treball, la intervenció de comissions sindicals.

55. Extirpació dels vicis parasitismes burocràtics.

56. Reorganització dels serveis administratius, per tal de disminuir el cost i augmentar llur eficiència.

57. Responsabilitat efectiva dels alts funcionaris i tècnics.

58. Obrers i empleats ocuparan el lloc i desenvoluparan les funcions que diguin llurs nomenaments.

(APROVAT PEL II CONGRÉS GENERAL DE LA U. S. C.)

El desconsol de les dretes.

Ja hem vist el resultat de les eleccions. Quines conseqüències han portat? De moment, una victòria pels partits d'esquerra, i amb aquesta victòria hem salvat la República, i hem obert altra vegada el camí que volien barrar-nos i que ha d'ésser la guia de les nostres reivindicacions.

El que lamento jo, es veure aquells homes que el dia 14 corrien com a perdiguers, esparverats amb uns ulls plens de folia a cercar el vot el vot de la victòria, per a poder desgovernar una vegada més la nostra volguda ciutat.

Però per sort no ha estat així, no els hi han servit per res les seves coaccions ni les pessetes, i aquells ocellots, mascles i femelles que corrien de nits com ho fan els rats penats; al arribar el dia corrien d'ací d'allà, enlluernats per un sol esplendorós i fins a la caiguda de la tarda no es veieren perdudes les esperances i sens donar-se'n compte es veieren en el fons del precipici.

Els resultats els volen fer pagar a aquell obrer, que rep de retruc sempre que les coses van mal dades pels patrons, que si no n'ensopega un de bona índole només veu que males cares i que es mirat d'una manera molt odiosa per la derrota soferta pel seu productor.

Us recomano, obrers, que no us hi encaparreu. Ja els hi passarà. — SEPUS

A la Secció de Paletes.

Es fa avinent a tote els afiliats d'aquesta Secció, que el proper dimarts, dia 23 del corrent mes de Gener, es convoca reunió per tractar d'assumptes d'importància.

Es prega l'assistència de tots els companys ja que les questions a tractar, són de molt interès. — LA JUNTA,

Banquet

Dintre pocs dies se celebrarà un banquet a l'Ateneu per commemorar l'esclafada de la reacció a la nostra ciutat. Sembla que els organitzadors procuraran que estigui a l'abast de totes les ermilles, el poguer-hi pendre part.

Proletaris!

Cal que tots els companys treballadors del camp, de la fàbrica i del comerç, ens allistem en els nostres sindicats respectius, per evitar que la burgesia ens trepitji, com sempre ha estat fent.

No en tenen prou de burlar les lleis socials que el Govern de la República ha dictaminat per la classe treballadora, que en període electoral han de coaccionar als seus treballadors, que molts han estat els companys coaccionats vilment. No en tenen prou amb explotar-nos en el treball, fent-nos la caritat de donar-nos sis miserables pessetes de jornal, que encara volen ésser amos i senyors de les nostres consciències i dels drets més sagrats de l'home.

Hi ha patrons contractistes d'obres, que s'han significat amenassant els treballadors dient-los-hi que si no votaven la candidatura reaccionària de dreta, els acomiadaria. Per oposar-nos i combatre fets d'aquesta mena, ens hem de sindicar, i així, tots units, donarem més potència a la nostra Federació, i declararem la guerra a la unió d'individus que componen aquesta burgesia dolenta i denigrant, amb la seguretat d'assolir la victòria.

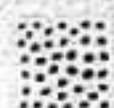
Amics treballadors: Sindiquem-nos; i si no ens volen atendre per la força de la raó, ho hauran de fer per la raó de la força!

Un EXPLOTAT.

AGGLANS

Tenim un sac d'aglans per anar repartint als senyors de la Unió de dretes, referent a la jornada del seu enterrament.

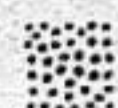
Anirem donant-los-hi de mica en mica perquè no s'indigestin.

Ens digueren, que un contractista d'obres demana a als seus treballadors que votessin la candidatura de la Lliga, inclús amb algú va amenaçar-lo amb el despido. Però ell com que té pessetes no té valor de sortir al carrer perquè es un covard, o quan menys ho demostrà, el coaccionar els treballadors des del despatx de casa seva.

Els primers perjudicats amb la derrota de les dretes seràn els sants.

Ens han dit que un camió no portaria els ciris que si haguessin guanyat volien portar a Guémol. El bacallanè n'hi haguera portat un com el gruix d'un canò. Recordeu-vos que a sants i minyons.....

Si la clericalla va votar amb tant d'entusiasme va ésser perquè els hi havien assegurat que per cada vot de majoria es faria dir una missa per celebrar la victòria.

Nosaltres els planyem, puix saben molt bé que havent guanyat nosaltres, el primer que tenim proposat és posar un impost a les campanes. Aquest impost rendiria molt, ja que a Banyoles les campanes branden cada dia del matí al vespre, moltes vegades sense tò ni só. Així pot ésser estarien un xic en repòs.

Per la rabiosa amistat que ens uneix amb els cavernícoles del « Banyolí » ens assabentem de que s'abstingueren d'enviar l'últim número que varen publicar a les autoritats eclesiàstiques (això d'autoritats es un dir) que de segur els excomunicarien.

Un peix gros de la Lliga Camboniana va dir en certa ocasió que no estaria content fins que veiés els agraris pasturant pels prats de l'estany. Nosaltres som més humanitaris. Els pobres propietaris que aquest any es descuidin de cobrar l'arrendament, que no s'espantin, que a l'Ajuntament està en vies d'instalar-s'hi una cuina econòmica i si ho demanen ben demanat pot ésser que els fessin una sopa especial per ells.

El valor d'una bufetada: 12 ptes. del jutjat. 5 de multa mínima. 45 de tiberi a una fonda de Banyoles. Total 62 ptes si no ens equivoquem.

Per més detalls consulteu-ho a aquell galà minyó de Cors que tenia una saca de bales per repartir entre els agraris.

CAP-AL-CAMP

De Casa Ciutat

SESSIO DE 18 DE GENER.— La celebren els Srs. Duran, Vilardell, Boixó i Hostench, sota la presidència de l'Alcalde Sr. Masgrau i prenen els següents acords:

Aprovar els comptes de l'Hospital i de la Junta de Museus corresponent a l'any 1933 i provisionalment els comptes municipals de l'any 1932.

Vendre a Pilar Arpa, 42 arbres polls i 3 plàtans pel preu de 125 ptes.

Fixar en 6 ptes. el jornal mig d'un jornalero en aquesta ciutat.

I confirmar en el càrrec de mosso de l'escorxadore, en Pere Canadell.

SECCIO D'ANUNCIS

DISPONIBLE

DISPONIBLE

DISPONIBLE

DISPONIBLE

Impremta La BANYOLINA

LA PREFERIDA PER PROGRAMES DE FESTES MAJORS
TREBALLS RAPIDS I ECONOMICS

Venda d'arxivadors - Llibretes i blocs de totes menes i preus - Pissarres per la mainada a preus molt econòmics - Gomes per borrar - Tinters - Blocs de notes - Llibres de Caixa i d'Actes - Majors - Paper de barba - Etiquetes per envios - Talonaris per a cobros d'arrendament de terres i d'inquilinat - Servir-se a la BANYOLINA es establir - Es fan treballs al dia.

Plaça la Font
BANYOLES

